

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

27 Viam iustificationum tuarum instrue me: & exercebor in mirabilibus
tuis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

doceri non peterem, si eas penitus igno-
 rarem: & rursus petendæ non essent, si
 quantum cupio didicissem. Et exercebar
 ergo in iustificationibus tuis, & peto ta-
 men, vt eas doceas me. Sed proficientis
 hæc vox est (inquit S. Augustinus:) Non
 ergo in quibus exercebatur vult à Domi-
 no discere, sed ab illis ad alia profi-
 ciendo, veluti crescendo desiderat perue-
 nire.

Vide autem fructum. Cognitio petitio-
 nem, petitio exauditionem, exauditio fru-
 ctum operata est. Et exaudisti, inquit, me.
 Quid est exaudisti me? nisi reducendo er-
 rantem, deducendo deuium, promouen-
 do retroredientem, stabiliendo tituban-
 tem, impellendo hærentem; & impingen-
 tem portando manibus, ne ad lapidem of-
 fendat. Quis non libenter enuntiet vias
 suas Domino, cum ex enuntiatione tam
 vberes fructus colligantur? Non taceat a-
 nima mea labijs, non taceat corde mani-
 festare scienti vias suas. Apud te enim
 gressus nostri diriguntur.

petitione.

Fructus
 enuntia-
 tionis.

Psal. 36.

17 Viam iustificationum tuarum in-
 strue me.

S. Anstus Ambrosius, pro instrue, legit in-
 sinua. Sed siue dicatur insinua, siue in-
 strue, parum est. In Hebræo significantius
 ad verbum, Fac me intelligere, vel consi-
 derare.

**Petit
efficax in-
structio.**

LUC. 18.

derare. Multi enim instruuntur, qui ta-
men nec animaduertunt, nec intelligunt.
Tales erant Apostoli, cum instrueret eos
Dominus, quam oportebat eum multa
pati, & reprobari, & crucifigi: & tamen (in-
quit Scriptura) erat hoc verbum abscon-
ditum ab eis: & non intelligebant, quae di-
cebantur. At hic Propheta non petit tan-
tum instrui, sed ut efficiat Dominus, ut
consideret, & intelligat. Et sanè mirum
est quantopere in hoc toto psalmo petit il-
luminari, reuelari oculos, instrui, doceri,
dirigi, & innumera huiusmodi: quae toties
magno affectu iterat. Nimirum & rei gra-
uitatem ostendit: & ampliora, & perfe-
ctiora petit: & simul docet non sufficere se-
mel accepisse, nisi perpetuò eadem dona
sua custodiat ipse, qui dedit. Sequitur.

**Et exercebor in mirabilibus
tuis.**

Quod dupliciter intelligo superiori-
bus connectendo. Dixerat. Instrue me,
vel fac me intelligere, iam ostendit, quid
inde consequatur utilitatis. Fieri enim
non potest, ut quis in mirabilibus Dei
exerceatur, nisi ea sapienter intelligat:
& rursus ostendit animi gratitudinem,
quamque diligenter diuino muneri re-
spondeat. Cum enim videret se illumi-
natum ad ea percipienda, rectè intelli-
gebat.

**Gratitudo
est bene
vti donis.**

bat suarum partium esse tantæ misericordie ipsa exercitatione respondere. Nam illa Deo acceptissima est gratiarum actio, si benè eius donis utaris. Nec tamen leuis, aut perfunctoria hæc exercitatio esse debet. Nam ut ille, qui exercet membra sua palestra (inquit S. Ambrosius) diutius exercet, ut roboret, ita qui exercet mentem suam in Scripturis diuinis, vel in consilijs, diutius exercere debet. Exercetur autem in mirabilibus Dei, intelligendò, meditando, ruminando, admirandò, gratias agendo, laudando, perscrutando, respondendo.

Qualis exercitatio in Dei mirabilibus esse debeat.

Sed quæ sint ista mirabilia non vno modo intelligitur. S. Augustinus intelligit ipsas iustificationes ampliores, quas proficiendo cupit apprehendere. Sunt enim quædam Dei iustificatione ita mirabiles, ut humana infirmitas ab eis, qui experti non sunt, ad eas posse peruenire nequaquam credatur. De se certè sic narrat. Ipsumque Ambrosium felicem quendam hominem secundum seculum opinabar, quem sic tantæ Potestates honorarent, cælibatus tamen eius mihi laboriosus videbatur. Quid autem ille spei gereret, & aduersus ipsius excellentiæ tentamenta quid luctaminis haberet, quidve solaminis in aduersis; & occultum os eius, quod errat in corde eius, quam sapida gaudia de pane tuo (Deū alloquitur) ruminaret, nec

Conf. l. 6. c. 3. Dei mirabilia. Primò, quæ Deus occultè efficit in anima.

conijcere noueram, nec expertus eram. Ita profectò est. Hæc mirabilia, quæ Deus in anima operatur, qui expertus non est, ne conijcere quidem potest.

Secundò, Sed possumus intelligere ipsa Dei mandata. data mirabilia esse, quæ humanus oculus, nisi altè illuminatus non attingit.

Tertiò, Si verò accipiamus per legem, & mandata Dei ipsas diuinas scripturas, quæ mysteria tot, ac tanta continent, patet esse admirabilia. Qualia enim sunt, quæ de extensione magnæ huius pellis, id est, celi loquuntur? de illius luminaribus, de fundata terra super nihilum, de posito mari termino? An non planè mirabilia de mirabilibus, quæ fecit in terra Aegypti, in cæpo Taneos, in mari rubro, in deserto? Vbi & manna, & coturnices velut arenam maris exhibuit: & percussit petram in eremo, & fluxerunt aquæ, & adaquauit populum velut in abyssò multa? An non mirabilia, quæ consequuta in Iordanis recessu, & regressione, in exterminatione gentium, in introductione populj in terram fluentem lacte, & melle? & plurima, quæ longum esset recensere, quibus Scriptura sacra ornata est: in quibus virtutes Dei, & magnalia illius manifestissimè elucet.

Psal. 103.

Gen. 1.

Psal. 77.

Exod. 74.

Gen. 16.

Psal. 77.

Iosue 3.

4. 6. 7.

Quartò, præcipue mysteria Redemptionis. Sed si ea, quæ magnis hisce mirabilibus significata sunt diligentius euoluamus, & sanctè (vt dignum est) reuereamur, apparebit statim, quam longè illa mirabilia sint.

sint. Nam si per exitum ex Aegypto non
 vnius populi à seruitute Pharaonis, sed to-
 tius mundi à captiuitate Diaboli libera-
 tionem decantemus: si liberationem ab
 exterminatore Angelo, non agni mate-
 rialis sanguine, sed immaculati, & incon-
 taminati Agni Christi, Dei filij intelli-
 gamus: si maris rubri diuisionem, & tran-
 situm non tam in eleuata virga Mosis,
 quam in erecta triumphali Cruce sentia-
 mus: si denique omnia ad spiritum
 transferentes in locum tabernaculi admi-
 tabilis vsque ad domum Dei, in voce
 exultationis, & confessionis transeamus:
 vbi multa mirabilia in tabernaculo eius,
 id est, in Ecclesia, & Fidelibus eius cerne-
 re est, tum in virtutibus, tum in donis;
 quæ omnia magnalia ipsius sunt: nonne
 tantò mirabiliora, quantò lux nocte est
 clarior, cælum sublimius terra, corpus ym-
 bra solidius?

Psal. 41.

Sed quod dicit, Exercebor, Septua-
 ginta fermè ἀδολιχίσω tran-
 stulerunt, de quo satis di-
 ximus suprà.]

* *

*